

Under Udgiftssiden vil jeg først vende mig til de militære Udgifter. Inklusive Indkvarterings- og Udskrivningsudgifter ere de i Virkeligheden stegne fra 17,3 til knap 19 Mill. Kr., altsaa med lidt over $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. I samme Tidsrum, fra 1900—07, ere de civile Udgifter stegne med over $15\frac{1}{2}$ Mill., fra 41 til 57 Mill. Kr. I Betragtning af, at Stigningen i de militære Udgifter absolut ikke er større end f. Eks. Varepriserne i samme Tidsrum — jeg antager, at det er henvend 15 pCt. — og i Betragtning af de mange Lønningslove, tror jeg, at en Kritik under dette Budget ikke maa rettes mod Summens Størrelse, men mod Summens Anvendelse, og den Kritik faa vi først Klarhed over, naar Forsvarskommissionens Betænkning kommer. Det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard), der var Regeringens Ordfører forleden, lovede os den om 2 Maaneder, og vi bleve meget glade. Den ærede Forsvarsminister var ikke saa vel underrettet; han holdt sit Løfte i større Almindelighed. Jeg vil kun sige, at ikke alene for Landets Skyld, ikke alene for Forsvarets Skyld, men ogsaa for det højtærede Ministeriums egen Skyld er der her Grund til at handle hurtigt og bestemt. Jeg haaber at se den højtærede Konseilspræsident tage et hurtigt og bestemt Standpunkt i Forsvarssagen. Den højtærede Konseilspræsident skal en Gang have sagt — det var i Anledning af en Lov —: Jeg vil ikke falde paa en lille Sag, jeg vil falde paa en stor Sag. Jeg vil gentage Ordet, fordi det skaber Kredit til Konseilspræsidenten. Det er muligt, at den højtærede Minister kan sejre paa Forsvarssagen, det er ogsaa muligt, at han kan falde paa den, men saa falder han i hvert Fald paa en stor Sag, og jeg synes, Ministeriet paa saa mange Punkter har været forfulgt af Uheld, at hvis han ikke sejrer eller falder paa en stor Sag, kan han risikere ved Lejlighed at falde paa en ganske lille Sag. Jeg tror i Virkeligheden, at den højtærede Minister paa det Punkt har saa megen Ærgerrighed, at han ikke just nu, da han har prøvet at være Minister, interesserer sig saa meget for, om han er det et halvt Aar mere eller mindre, men ogsaa interesserer sig for sit Eftermæle; for det kan ikke nytte, Regeringen har ikke arbejdet i den Grad paa at bygge sit Eftermæle op i dette Land. Den højtærede Minister ved godt, at Ministerier dø. Det er Eddaens Ord: Ministerier dø, og Fæ dø, men Mands Eftermæle lever. Jeg vil haabe, at den

højtærede Minister i hvert Fald i Forsvarssagen vil se, at her er den sidste Chance til at skabe sig et Eftermæle, som han kan være bekendt.

Under Krigs- og Marineministeriet vil jeg gerne udtale min Glæde over et Par Smaabevillinger, nemlig til en Uges Tjenestefrihed ved visse Statsværker og til Fastsættelsen af 3 Kr. som Minimalløn paa Orlogsværftet — jeg forstaar Bevillingen saaledes. Det viser, at Ministeren alligevel paa disse Punkter vil imødekomme berettigede Krav, naar vi blot tage os Tid. Ministeren hører jo nu en Gang, i Modsætning til sin justitsministerielle Kollega, til dem, der holde mere af med Lempe at faa Æg i en Humlesæk, men Lempen er ganske vist paa nogle Punkter for stor.

Under de civile Udgifter, hvor Udgifterne paa §§ 11—26 ere stegne med 15 Mill. Kr. til 57 Mill. Kr., skal jeg blot henpege paa, at Statsgælden og Pensioner stige alt for stærk. Nu ere vi naaede hen imod de 13 Mill., det vil sige $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr.s Stigning i de sidste 7 Aar. Det er en meget uproduktiv og meget kedelig Udgiftspost.

Under Udenrigsministeriet kunde der være meget at sige i Anledning af enkelte Besættelser af Attachépladser, men jeg skal afholde mig derfra og nøjes med umaadelig fredeligt og venligt at lykønske Udenrigsministeren til, at han i Aar har naaet de to største Ting, nogen dansk Mand kan naa, nemlig at blive fungerende Konseilspræsident i det egentlige Danmark og Fuglekonge paa Skydebanen. Naar det skal kronikeres i Historien, vil det blive kronikeret paa den Maade: Det skete i det Herrens Aar, da der var to Konger i Danmark, idet den ene Konge regerede et Sted mellem den 60de og 80de Breddegrad, saa langt han mente, han kunde, og den anden regerede, saa langt han troede, den anden ikke vilde regere — jfr. den ministerielle Kundgørelse om denne Sag.

Jeg skal dernæst vende mig til de sociale Udgifter og der begynde med de 240,000 Kr. under Justitsministeriet til Børnesagen, en Sum, der stiger meget stærkt. Den Kritik, det ærede Medlem for Aarhus (Sabroe) forleden fremkom med, havde, kunde jeg høre, grebet det ærede Medlem for Slagelse (Lange), som den i meget greb os alle. Hvis den Kritik og de Oplysninger, det ærede Medlem kom med, ikke kunne bevises, saa bør det ærede Medlem være en død Mand, men hvis det kan bevises, vilde vi an-